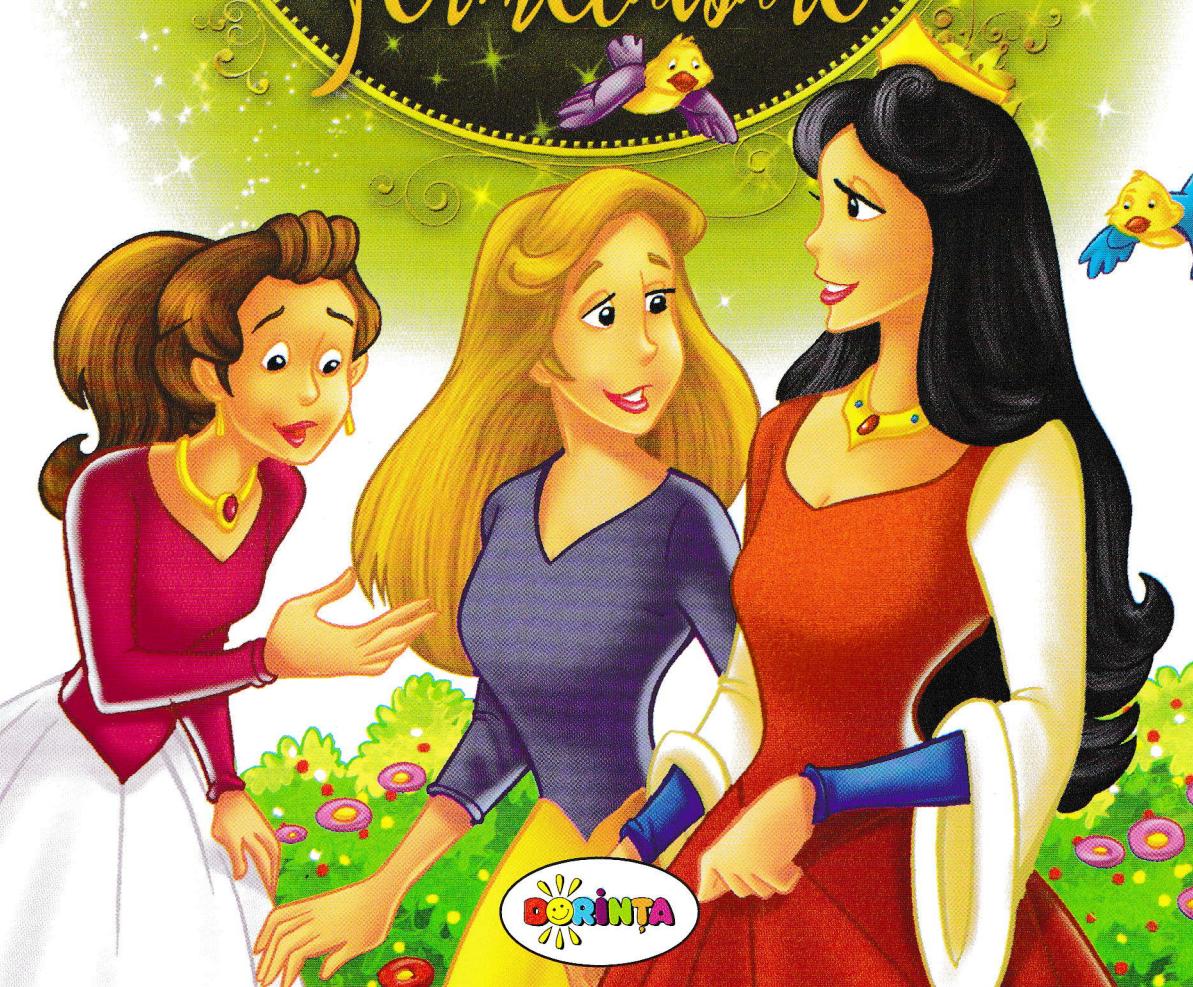

105 Povesti fermecătoare

Punguța cu doi bani	2
Capra cu trei iezi	4
Regele înțelept	6
Pasărea cu noroc	8
Doi prieteni	10
Ali Baba și cei 40 de tâlhari	12
Alice în Țara Minunilor	14
Frumoasa și Bestia	16
Povestea Brunei	18
Ciorba din coji de ouă	20
Bursucel	22
Cenușăreasa	24
Varza bună și varza rea	26
Tom cel fără frică	28
Dragonul zeilor	30
Calul fermecat	32
Sora cea isteață	34
O lectie de zbor	36
Frankenstein	38
Omul de Turtă Dulce	40
Copiii pescarului	42
Călătoriile lui Gulliver	44
Hannibal și râul	46
Hansel și Gretel	48
Cocoșatul de la Notre Dame	50
Abel și vrăjitorul	52
Printul Cioc-de-Sturz	54
Cavalerii rătăcitori	56
Cavalerul de aur	58
Îngrijitoarea de gâște	60
Scufița Roșie	62
Printesa pierdută	64
Regina Antonia	66
Fata cea cuminte	68
Sinbad Marinarul	70
Nommy și dragonul	72
Cei trei vrăjitori	74
Pinocchio	76
Piratul Jack și stanele de piatră	78
Fructul și coaja	80
Cei doi prinți	82
Fructele adevărului	84
Printesa Ella	86
Printesa Selena și balaurul	88
Elena cea ursuză	90
Rachel Wall	92
Rapunzel	94
Fata morarului	96
Salvarea mamei	98
Ciobănașul înțelept	100
Povestea unei printese	102
Frumoasa Adormită	104

Violeta și Negruța	106
Albă ca Zăpadă și cei șapte pitici	108
Corsarul recunoșcător	110
Un târg bun	112
Printul Said și printesa Samira	114
Terciul dulce de ovăz	116
Tarzan	118
Printesa muncitoare	120
Mărul din grădină	122
Fiul cel ișteț	124
Soldătelul de plumb	126
Perlele magice	128
Printul Măgar	130
Cizmarul și spiridușii	132
Pescarul norocos	134
Peștișorul de aur	136
Printul Broscoi	138
Secretul fericirii	140
Crinii de aur	142
Omul cu barbă de aur	144
Minunile de pe pământ	146
Familia fericită	148
Printesa preschimbătă	150
Purul adevăr	152
Regele și printesa mării	154
Darul zânei	156
Cavalerul şmecher	158
Fetița cu chibrituri	160
Mica Sirenă	162
Regina cea isteață	164
Negustorul înțelept	166
Zâna Lunii	168
Printul și șerpii	170
Printesa și bobul de mazăre	172
Cei șapte corbi	174
Lebedele	176
Omul de zăpadă	178
Regele Iacom	180
Cele 3 printese îmbrăcate în negru	182
Cele 12 printese dansatoare	184
Rătușca cea urâtă	186
Micul croitor curajos	188
Şarpele alb	190
Lumina din fântână	192
Iapa vrăjitorului	194
Sarea în bucate	196
Degetica	198
Muzicanții din Bremen	200
Voinicul cel ișteț	202
Mareșalul și pirații	204
Tânărul cavaler	206
Motanul Încăltăț	208
Cei trei purceluși	210

Punguța cu doi bani

Era odată o babă care avea o găină și un moșneag care avea un cocoș. Găina babei se oua de două ori pe zi și baba mâncă o multime de ouă. Într-o zi moșneagul zise babei:

- Dă-mi și mie niște ouă! Să-mi astâmpăr pofta măcar!
- Da' cum să nu! Dacă ți-e poftă, bate cocoșul să-ți facă ouă.

Moșneagul s-a luat după gura babei, a prins cocoșul și i-a dat o bătaie bună, zicând: „Na! ori te ouă, ori du-te de la casa mea și

nu mai strica mâncarea degeaba!” Cocoșul, cum

s-a văzut scăpat din mânile moșneagului, a fugit de-acasă și a găsit o punguță cu doi bani. A luat-o în clont,

cu gândul să se întoarcă la casa moșneagului. Și cum

mergea pe drum l-a ajuns din urmă o trăsură cu un boier. Acesta a văzut

punguța și a poruncit vizitiului:

- Măi! ia dă-te jos și vezi ce are cocoșul acela în plisc!

Vizitiul a prins iute cocoșul, i-a luat punguța și i-a

dat-o boierului. Acesta a pus-o cu nepăsare în buzunar și a pornit cu trăsura înainte. Cocoșul, când a văzut nedreptatea, s-a luat după trăsură, strigând:

– Cucurigu! boieri mari, dați punguța cu doi bani!

Atunci boierul a poruncit vizitiului să arunce cocoșul într-o fântână. Dar cocoșul a băut toată apa, a zburat de-acolo afară și iar s-a luat după trăsură.

– Măi, ce cocoș obraznic! M-a asurzit de tot! Vizitu, aruncă-l într-un cuptor încins! a poruncit boierul.

Însă cocoșul a turnat apa din fântână pe jăratic, a stins focul și a ieșit și de-acolo. Apoi a fost aruncat într-un ocol cu vite, pe care le-a înghițit. După aceea, boierul l-a aruncat în cămara cu bani. Cocoșul a înghițit toate monedele și a ieșit și de-acolo, strigând să i se întoarcă punguța. Văzând boierul că nu poate scăpa de el, i-a aruncat-o cu nepăsare, pintenatul abia reușind să-o prindă. Întors cu bine la casa moșneagului, cocoșul a umplut ograda cu cirezi de vite, iar pe un țol a turnat o movilă de galbeni.

Moșneagul, văzând atâtă bogăție, întineri pe dată! Baba însă plesnea de ciudă. Prinse găina, o alungă de la casă să-i aducă bogății! Biata găină găsi o mărgică și i-o aduse babei. Supărată foc, baba o bătu până o lăsa fără suflare. Așa a rămas ea săracă lipită pământului, iar moșneagul și cocoșul cu de toate.

Capra cu trei iezi

A fost odată o capră care avea trei iezi. Iedul cel mare și cu cel mijlociu se țineau numai de năzbâtii, iar cel mic era harnic și ascultător. Într-o zi, capra chemă iezi de pe afară și le spuse că trebuie să meargă în pădure după de-ale gurii, iar ei să stea cuminți în casă, să se joace și să nu deschidă ușa nimănui, până nu vor auzi cântecul:

— Trei iezi cucuietă, ușa mamei descuietă! Că mama v-aduce vouă: frunze-n buze, lapte-n țâțe, drob de sare în spinare, mălăieș în călcăieș, smoc de flori pe subsuori!

Capra a plecat, iar iezi au închis ușa după ea și au pus zăvorul. În acest timp, dușmanul lup trăgea cu urechea la peretele din dosul casei. De mult timp voia el să prindă și să mănânce iezi!

El veni la ușă și începu să cânte cu vocea lui groasă:

– Trei iezi cucuieți,
ușa mamei descuietă!

– Pleacă de-aici!
Mama are glasul mai
subțire! răspunseră
iezii.

Atunci lupul se duse la un fierar să-și subțieze vocea. Când se întoarse avea glasul mai subțire și reuși să păcălească iezii! Lupul înghiți în grabă iezii mari, doar mezinul reuși să se ascundă.

Curând se întoarse capra acasă.

– Mamă, cum ai plecat de-acasă, lupul s-a ivit în prag și uite ce-am pățit noi...

Capra asculta încremenită! Se gândi ea cum să-l pedepsească pe lup. Aproape de casa ei era o groapă adâncă, acolo era toată nădejdea caprei! Ea și-a pus poalele-n brâu, a aprins focul și s-a apucat de făcut bucate. Apoi a umplut groapa cu jăratic și cu lemn putrede, ca să ardă focul mocnit. Deasupra gropii a pus nuiele și frunze peste ele, iar peste frunze a așezat un scaunel de ceară, făcut anume pentru lup.

A lăsat ea bucatele la foc să se coacă încet și a plecat în pădure, să-l caute pe lup și să-l poftească la praznic. Lupul nu s-a lăsat rugat de două ori! A venit în mare grabă, s-a așezat pe scaunelul de ceară și a început să mănânce lacom, cogâlt! cogâlt! îi mergeau sarmalele întregi pe gât. și cum ospăta el, scaunelul de ceară s-a topit, nuielele s-au rupt și lupul buf! a căzut în groapa cu jăratic...

– Văleu! Ard, mă pârlesc! Scoate-mă de-aici! striga el.

– Arzi, ticălosule, că nu ești bun de nimic!

Așa a fost pedepsit lupul cel hapsân, iar capra a fost invidiată de toate vecinele pentru curajul său.

Regele înțelept

În vremuri de demult, trăia un rege și o regină. Cea mai mare mândrie era fiul lor, un Tânăr frumos și isteț.

Regele iubea foarte mult aurul, însă pe fiul său îl iubea mai presus de orice bogătie. La curtea împăratelui erau tot timpul petreceri, în care oameni special plătiți îi distrau pe membrii regali și pe cei invitați.

Într-o zi, la ușa palatului apără un bătrân obosit și flămând. Regele l-a invitat să intre, l-a servit cu bucate, apoi l-a lăsat să se odihnească în grădina palatului. Acel bătrân însă, era un mare vrăjitor.

Văzând că regele a fost atât de bun, el a dorit să își arate recunoștința față de rege și l-a întrebat ce își dorește.

– Aș vrea ca tot ce ating de acum înainte să se transforme în aur! a răspuns regele.

Deși vrăjitorul știa că nu este o idee bună, i-a îndeplinit dorința. Fericit, regele a plecat în grădină și a început să atingă totul în jur. A atins un măr și acesta s-a transformat într-un frumos pom strălucitor din aur. Apoi un tufiș de trandafir, o statuie, scările palatului...

Extrem de mulțumit, regele s-a dus și l-a îmbrățișat pe fiul său și, înainte să își dea seama, l-a transformat într-o statuie de aur. Speriat, s-a întors în grădină și l-a implorat pe vrăjitor să îi ia puterea magică și să îi salveze unicul fiu.

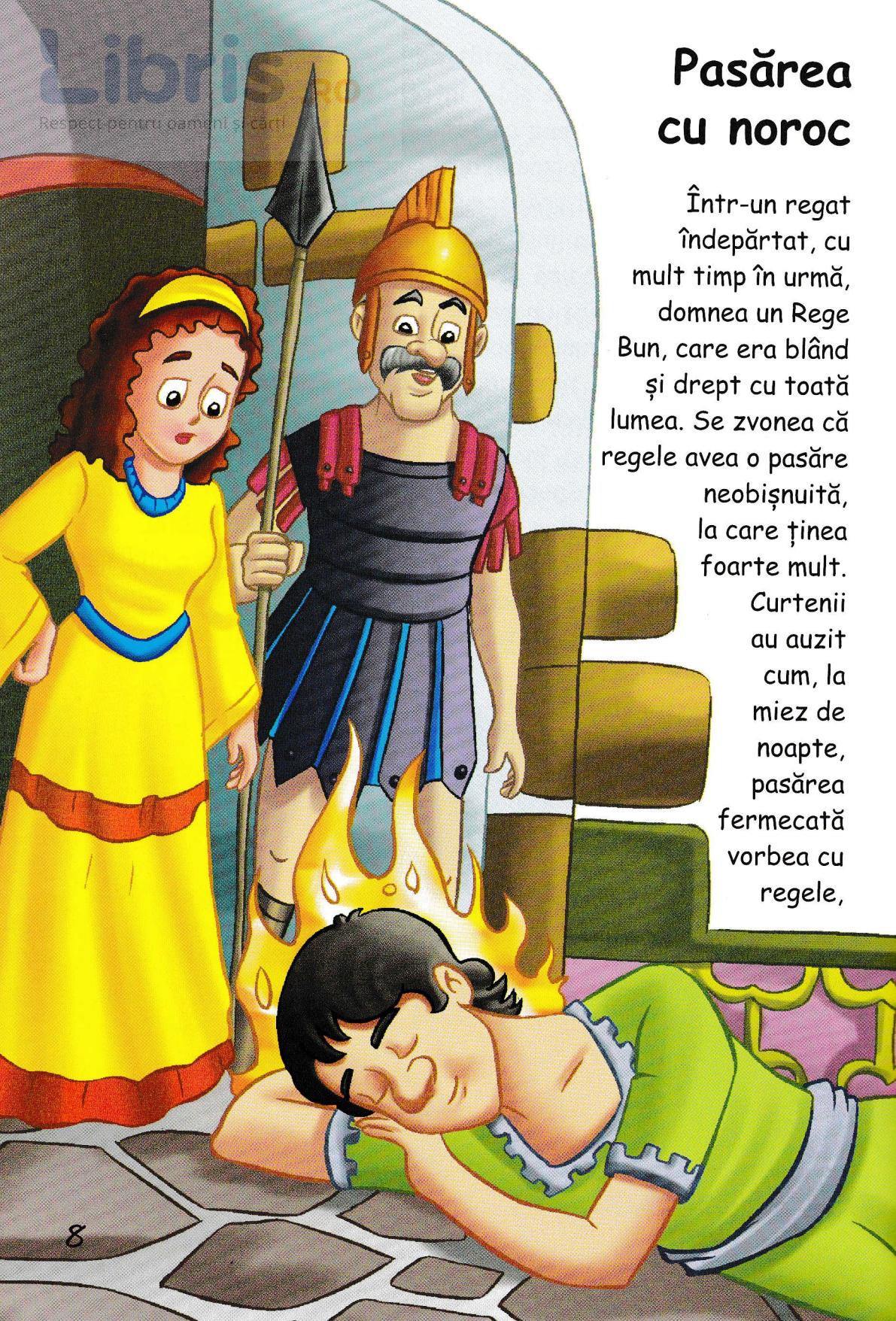
– Îmi doresc să fie totul ca înainte și să nu mai existe nici mărul de aur, nici tufișul de aur, nici scările palatului aurite...

Cum a rostit aceste cuvinte, fiul său a prins viață. Regina era în culmea fericirii, iar regele a trăit tot restul vieții fiind mulțumit de ceea ce are.

Pasărea cu noroc

Într-un regat îndepărtat, cu mult timp în urmă, domnea un Rege Bun, care era blând și drept cu toată lumea. Se zvonea că regele avea o pasăre neobișnuită, la care ținea foarte mult. Curtenii au auzit cum, la miez de noapte, pasărea fermecată vorbea cu regele,

povestindu-i ce s-a întâmplat peste zi în lume. Regele cel Bun era foarte atent și îi dădea mereu ascultare.

Înainte de a-și da sufletul, regele a poruncit următoarele: „Când nu voi mai fi printre voi, lăsați pasărea fermecată să zboare liber. Pe capul cui se va așeza, acela mă va înlocui.” Supușii lui i-au respectat întocmai porunca.

Trebuie să știi că, în aceeași împărătie era un sclav care trăia în palatul regal. Acest sclav distra curtenii și oaspeții, purtând haine vechi, pălării din pene, cusute în aşa fel încât păreau flăcări. Așadar, după ce Regele cel Bun a murit, „pasărea cu noroc” a fost eliberată. Ea s-a rotit în aer ceva timp, iar oamenii se uitau cu nerăbdare unde își va găsi liniștea. În cele din urmă, pasărea s-a așezat pe capul sclavului, cuibărindu-se în pălăria sa amuzantă. Imediat, spre surpriza sa, acesta a fost declarat rege. Tânărul ales s-a mutat în palat, dar și-a păstrat pălăriile și hainele vechi, pentru a-și aminti mereu de vremea când era doar un sclav al curții. Cu trecerea anilor, noul rege a schimbat multe legi nedrepte și a rămas în amintirea tuturor pentru bunătatea și dărnicia sa.

